

ПИОНЕР

11
1979

Дирилик сују

(Нағылвари)

Дејірләр ки, зұлмәтдә
Дирилик сују вармыш,
О да ки, һәр мин илдә
Бир үдүм тапылармыш...

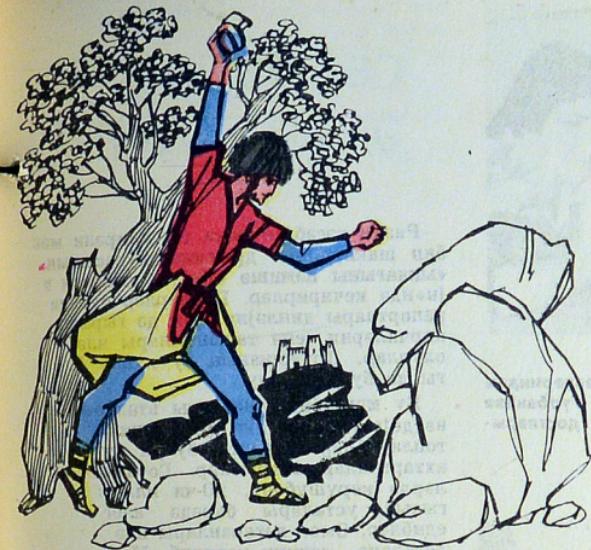
Бир гоч икінд тилемсілі
Дәрәләр, дағлар ашды.
Горхунч әждаһаларла,
Нәһәнкләрлә савашды.

Бирчә ичимди анчаг!..
Икід деди:
— Анадан әзиз дүнјада
ким вар?
Бу су анаja чатар!..
Ана деди:
— Аj огул,
Мәрд оғулсан, сох сағ ol!
Анчаг сәнсиз—атансыз
Бу дүнјада мән нечә
Жашарам тәнһа, јалғыз?
Икід атаја деди:
— Бујур, сән ич, атаңан!
Ата деди:
— Аj огул,

Мәрд оғулсан, сох сағ ol!
Анчаг сәнсиз—атансыз,
Бу гоча дүнјада тәк
Жашаја биләрәмми
Азмыш бир јалгузагтәк?
Онда севкилисингэ
Деди икід:
— Кәл сән ал,
Ич дирилик сујуну,
Дүнјада әбәди гал!
Севкилиси деди ки:
— Мән сәнсиз бирчә аң да
Галмарам бу чаңдан!..
О дирилик сујуну
ћеч бир кәс истәмәди.

Гырх күн, гырх кечә
сонра
Кедиб чатды зұлмәтә,
Дејүшдә үстүн қәлиб
һәр чүр гара гүввәтә,—
Гырх бағлы гапы ачды,
Гырх дәрін гују кечди,
Ахырда гырх биринчи,
Сон гујуја жетиши.
Бир сенірли шүшәдә
Тапыб кәтириди ону,—
О дирилик сујуну...
Сују тапмаг—кәтирмәк
Чәтіндән дә чәтчиди,
Анчаг ондан сох чәтин
Бир иш дә варды инди:
— Бу су кимә чатачаг?
Ахы бирчә үдүмду,

ГУРБАГАЧЫГ

Күллү-чичәкли јазын
Сөзлү-сазлы елчиси—
Гарангуш бир мешәдә
Гонмушду бир будаға.

Алтакы көлмәчәдә
Лилдә мүркүләјәрек,
Гурулдашырды һәрдән
Зијилли бир гурбага.

Гарангуш јахын-узаг
Өлкәләрдән-елләрдән,
Шириң-шириң дилләрдән
Сечдији нәғмәләри
Өтүрдү һәзин-һәзин...

Гурбаганы көрәнтәк,
Гарангуш севинәрәк
Сорушду:
— Ай гурбага,
Де, хошуна кәлдими
Јахын-узаг елләрдән,
Шириң-шириң дилләрдән
Кәтиридијим нәғмәләр?

Гурбага о донбалан
Көзләрини гыјараг
Гурулдады:—гур-гур-
гур...

Мәндән инчимә, анчаг
Нәғмәләрин гуррудуррр...
Гур-гур-гур!..
Гарангуш инчимәди,
Өзу-өзүнә деди:
— Нејләсин гурбагачыг!..
Ахы, өмрүнда јазыг
Дајаз көлмәчәсиндән
Башга јера кетмәјиб,
Өз сулу нәғмәсиндән
Башга сәс ешитмәјиб...

Ай јазыг гурбагачыг!..
Ай јазыг гурбагачыг!..

һамысы белә деди:
— Тай-түшсүз, дост-
ашнасыз

Вәтән да гүрбәт олар,
Гүрбәтдә тәк јашамаг
һәјат јох, дәһшәт олар!..
Икид чырпды шүшәни
Бир даша вар күчүјәл.
Сәпилиб килә-килә,
Киләләр кәлди дила:

— Сән өз инсан өмрүнү
Јаҳшылыгla вур баша,
Шәрәфли ад-саныла
Сонра мин илләр јаша.
Саф-сәрин бир булаг ол—
Үрәзи јананлара,
Ишыглы бир чыраг ол,
Јол көстәр азанлара!
Мәсәл ол—дилдә јаша,
Мәһны ол—телдә јаша!
Мәрдликдә-јаҳшылыгда
Өрнәк ол—елдә јаша!

Рәссам Ә. Дадашов.

